

مۆسیقا و گۆرانى كوردى

دوای ھاتنى ئايىنى ئىسلام و... تا ئىستا

خو، ھىچ پېغەمبەرىكى خۇى
بەبى دەنگى خۇش بۇ خەلك نەناردووه
«پېغەمبەرى ئىسلام (د.خ)»

«۱»

سەرھەتا، دەبى ئەوہ بزائىن كە لە سەرتاسەرى قورئانى پىرۆزداو تاقە ئامازەھىەكى راستەوخۆ بەرامبەر دژايەتى كوردنى **مۆسىقا** نىيە و تەنەت دەستەھەك لە زانايانى ئىسلام، لەسەر ئەو باوہرەن، كە ئەوہى لە سورەتى ۲۵ «**الْفُرْقَان** - ئايەتى يەكەم» ى قورئانى پىرۆزدايە و دەفەر مووى **﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾**، واتە: [خو ئەو شتانەى كە خۇى ھەزى لىيەتى، بە مەخلووقاتى خۇى دەدا]، مەبەستى لە دەنگى خۇشە. دىسانىش دەللىن كاتى لە ئايەتى ۱۸ - سورەتى ۳۱ - **﴿لَقَمَانَ﴾**، كە دەفەر مووى: **﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾** و بە تايەتېش كە دەفەر مووى: **﴿دزوتورين دەنگ، دەنگى گوتدريژە؛ لە راستيدا و بە شىوہەكى شاروہ، مەبەست لە پەسەند كوردنى «دەنگى خۇش»ە.**

ھەرۇھا ئايەتى ۳۱ - سورەتى ۷- **﴿الأعراف﴾**، كە دەفەر مووى **﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾**، بە واتا: ئەى پېغەمبەر، بلتى كى ئەو جوانىيانەى خۇى ھەرام كوردووه، كە بۇ بەندەكانى خۇى بە دىھيتناوہ؟! پىيان بلتى ئەم نىعمەتەنە لە دنيادا، خەلاتى گەلى ئىماندارانە... و وەك بە گوتدري ئەم بەلگەھە لىكىيان داوہتەوہ **مۆسىقاش** ئازادكراوہ.

جگە لەم بەلگانە، ھەر لە قورئاندا، لە سورەتى ۵۳ - النجم - ئايەتى ۶۰، ۶۱، ۶۲، باسى **سامدون** كراوہ، كە مەبەستېش لە سامدون، ئەو كەسانە بوون، لەو رۆژگارەدا، گۆرانى و ئاوازبان چرېوہ.

ئەم نمونانە و ھەندى وردە بەلگە و وردە ئامازەھى تىش ھەر لە قورئاندا ھەن، كەم و زۆر ھىما بۆ **مۆسىقا** و **دەنگى خۇش** دەكەن و بەھىچ جۆرىكىش بەرھەلستى **مۆسىقا** و **دەنگى خۇش** ناكەن. كەچى زانايانى **فىقھى ئىسلامى**، لە سەردەمى دوای **قورئان** و دواتردا، لە مشتومرى ئەوہدان، كە ئاخۆ **بىستى مؤسىقا**، واتە: **سماع**، ھەلالە، يان ھەرامە؟!

بۆيە لەم بارەھەوہ خۇرھەلتناسانىش، سەبارەت بە كىشەى **مۆسىقا** لەناو ئىسلامدا، دەبەنە دوو دەستە، كە دەستەھەكىيان پىيان وايە ھەرام كوردنى **بىستى مؤسىقا**، راستەوخۆ، پىيوہندى بە ھەزەرتى **محەمەدەوہ** ھەيە و دەستەكەى تريان پىيان وايە كە زانايانى ئىسلام، لە رۆژگارى **عەباسى** دا، لە بەرامبەر رېزى بى ئەندازەى خەلك لە **مۆسىقا** و پابەندىي زۆريان بە **مۆسىقاوہ**، ئىرەبىيان پى بردوون و بۆ سنوور دانانىش بۆ ئەو سەرقالبيە لە رادە بەدەرى خەلك بە **مۆسىقاوہ**، فتوای دژايەتى كوردنى **مۆسىقا**يان داوہ، كە دەشى ھەرۇا بى درەنگانىك زانايانى ئىسلام، ھەلوتىستيان سەبارەت بە **مۆسىقا** و **گۆرانى** گۆرابى، چونكە لە كىتېبى **الأغانى** «سەدەى دەھەمى زاين» (۳۹-۷۰) و ھەرۇھا مېژوونوس «سید میر علی» یش ھەر پىتى وايە، كە لە سەرھەتای ھاتنى ئىسلامدا، دژايەتى **مۆسىقا** نەكراوہ (۳۹، ۸۸).

لەبەر ئەمانە و بۆ زياتر دلئىيا بوون لە دیدى ئىسلام، بەرامبەر بە **مۆسىقا**، نزىكتىن و راستىن رىگە بۆ روونكردنەوہى ئەم لايەنە، ھەر پەنابردنە بۆ قورئانى پىرۆز و **حَدِيث «فەر موودە»** كانى ھەزەرتى **محەمەد** (د.خ) و وەك وتىشمان قورئانى پىرۆز، ھىچ دژايەتى و بەرەستىيەكى لە **بىستى مؤسىقا** نىيە، بۆيە دوای قورئان، بە شوتىن فەر موودەكانى ھەزەرتى **محەمەددا** (د.خ) دەگەرپىن، كە ئەم فەر موودانەش، جگە لەوہى روونترىن سەرچاوہن بۆ وتار و ئاكار و ھەلوتىستى ھەزەرتى **محەمەد** (د.خ)، بەرامبەر ئايىن و كاروبارى كۆمەلايەتى تىكرای موسولمانان، لە ھەمان كاتىشدا دەسەلاتى ھوكمى شەرعیان ھەيە و ھاوشانى «**وہى**» ن، بۆيە دەتوانرئ لە دوو توتى ئەم **فەر موودانە** دا، ياسايەكى گونجاو، بۆ **بىستى مؤسىقا** ديارى و دەستنىشان بكرئ.

فەر موودە «حَدِيث» لە پېغەمبەر -د.خ- دەگېرئەوہ، كە ئەمانەن:

- ۱- خو، ھىچ پېغەمبەرىكى خۇى بەبى دەنگى خۇش، بۆ خەلك نەناردووه (۳۹، ۶۶).
- ۲- «**أُوتِيتُ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ**» واتە: منىش شمشالىك لە شمشالەكانى **داوودم** پى بەخشر اوہ. «بەمانای ئەوہى منىش خواوہنى دەنگىكى خۇش و ئاوازىكى **داوودم**» (۵۱، ۸۵)

۳- سۆز و بەزەیی خوا، بۆكەسیك كه به **دەنگی خوش** قورئان دەخوینتی، زیاتره، لهو مامۆستایه‌ی كه كچیکێ گۆرانییێژ بار دههینتی و گوئی له دەنگی كچه‌كه ده‌گرت (۳۹، ۶۶).

۴- هه‌روه‌ها ده‌لێن **ئەنەس كورێ مالیک** (له ۷۱۵ز-دا مردووه) و تووبه‌تی: پێغه‌مبەر (د.خ)، وای هه‌ز لێ بووه له کاتی کاروانیی و سه‌فه‌ردا، گوئی له دەنگی گۆرانی و ئاوازی کاروانیی **حدی** بێ. بۆیه له‌م کاتانه‌دا پیتی خوش بووه **اَجْشَه** گۆرانی بۆ خاتمان و «براء كورێ مالیک» ی برای «ئەنەس» یش گۆرانی بۆ پیاوان بچری، كه ئیمام غه‌زالیش له‌سه‌ر ئەم بره‌وایه‌یه و ده‌لێت: له‌ رۆژگاری هه‌زه‌تی **محهمهد** و له‌ سه‌رده‌می ئەسه‌حابه‌كانیشدا، چرینی ئاوازی **حدی** وه‌كو دا‌بیکێ زیندووێ عه‌ره‌ب پارێزراوه (۳۹، ۶۶).

ئەم چهند بره‌وایه‌ته‌ش له‌ زمانی عائیشه‌وه ده‌گێرته‌وه:

۱- رۆژیکیان هه‌زه‌تی ئەبویه‌كه سه‌ردانی عائیشه، ده‌کات سه‌یر ده‌کا وا دوو كچ، له ژووره‌وه خه‌ریکن ده‌ف و دا‌یه‌ره لێده‌ده‌ن، پێغه‌مبەری خواش له‌وێهه و جبه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا داوه. ئەبویه‌كه به‌سه‌ریاندا ده‌بۆلێتی و سه‌ركۆنه‌یان ده‌کات. به‌لام پێغه‌مبەر (د.خ) رووی خۆی ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموو: ئەبویه‌كه، وازیان لێ بینه، چونکه ئیستا کاتی به‌زم و خوشییه (۳۹، ۶۶).

۲- رۆژیکیان نێردراوی خوا (د.خ) له‌ ماله‌وه بوو، له‌وکاته‌شدا دوو كچی گۆرانییێژ، خه‌ریکی چرینی گۆرانی رۆژی **بعاث** بوون، پێغه‌مبەر (د.خ) چووه سه‌ر جێی خه‌وه‌که‌ی و رووی له‌ لایه‌کی تر کرد، له‌م کاته‌دا **ئەبویه‌كه** هاته ژووره‌وه، ده‌ستی کرد به‌سه‌رکۆنه کردنی من: ئەم زورنا شه‌یتانییه چیه‌؟ ئەویش له‌ خه‌مه‌ت پێغه‌مبەردا؟!... به‌لام پێغه‌مبەر رووی تێکرد و فه‌رموو: ئەبویه‌كه، وازیان لێ بینه (۳۹، ۶۷).

۳- كچیک له‌ ماله‌ماندا خه‌ریکی چرینی سترانیك بوو، كه هه‌زه‌تی **عومەر** مۆله‌تی هاتنه ژووره‌وه‌ی خواست، كچه‌كه هه‌رکه گوئی له‌ دەنگی پیتی **عومەر** بوو، رای کرد. دوا‌یی كه **عومەر** هاته ژووره‌وه، پێغه‌مبەر (د.خ) بزه‌یه‌کی هاتی، **عومەر** فه‌رموو: ئەو خۆشه‌ویستی خوا، ئەوه به‌چی پێده‌که‌نیت؟ پێغه‌مبەر فه‌رموو: كچیک لێره بوو، سترانی ده‌چری، هه‌رکه ده‌نگی پیتی تۆی بیست، رای کرد و خۆی شارده‌وه. **عومەر** فه‌رموو: كه‌وايه من لێره نابزوم، تا ئەو شته‌ی پێغه‌مبەری خوا بیستویه‌تی، منیش نه‌بیستم. پێغه‌مبەریش (د.خ) كچه‌که‌ی بانگ کرده‌وه، ئەویش سه‌رله‌نووی كه‌وته‌وه سه‌ر به‌سته چرینه‌که‌ی (۳۹، ۶۸).

۴- بووکمان بۆ «انصار» ێك گواسته‌وه، كه گه‌راییه‌وه، هه‌زه‌تی **محهمهد** پرسى: چیت کرد! بووکت گه‌یاندە زاوا؟ عه‌رم کرد: به‌لێ، فه‌رموو: ئەو كه‌سیك رانه‌سپارد، كه بتوانی **گۆرانی** بلی؟ عه‌رم کرد: نه‌خێر، فه‌رموو: بێگومان تۆ چاك ده‌زانیت كه **انصار** خه‌لكێكن زۆر هۆگر و دل‌به‌سته‌ی گۆرانی و مۆسیقای عاشقانه‌ن و هه‌زیان لێهه‌تی (۳۹، ۶۹).

هه‌روه‌ها «**ئیمام غه‌زالی**» ش شتیکی له‌م باه‌ته ده‌گێرته‌وه:

رۆژیک هه‌زه‌تی **محهمهد** گوئی له‌ده‌سته‌یه‌ك **زه‌نگی** ده‌بیت كه به‌ گۆرانی و هه‌لپه‌رینه‌وه، به‌ به‌رمالی هه‌زه‌تدا راده‌بوون، به‌ **عائیشه** ده‌فه‌رموو: هه‌ز ده‌که‌یت چاوت لێیان بێت؟ فه‌رموو: به‌لێ، ئەوسا هه‌زه‌ت لێی نزیك بووه‌وه و باسکی خۆی له‌سه‌ر دیواری هه‌وشه‌که‌یان بۆ دانا، تا عائیشه چه‌ناگه‌ی بخاته سه‌ر و بتوانی خۆی به‌رز بکاته‌وه و چاوی له‌ زه‌ماوه‌ند و سه‌ماکه‌ بێ، تاویك به‌و جووره‌ مایه‌وه، ئەوسا هه‌زه‌ت فه‌رموو: عائیشه به‌س نییه؟ عائیشه وه‌لامی دا‌یه‌وه: هیشتا نه‌، ئیتر عائیشه هه‌روا مایه‌وه، تا هه‌زه‌ت سح جاری لێ دووپات کرده‌وه، ئەوسا دا‌ه‌زی (۵۰، ۲۴۹).

سه‌باره‌ت كچانی گۆرانییێژ، گه‌لێ به‌لگه له‌به‌رده‌ستان، ئەوه ده‌سه‌لمێن كه پێغه‌مبەر (د.خ) گۆرانی وتنی بۆ ئافه‌رتیش پاوان نه‌کردووه. بۆ نمونه: جارێك هه‌زه‌تی **محهمهد** له‌گه‌ل «حسان بن ثابت» ی شاعیردا به‌لای مالی «حسان بن ثابت» دا راده‌بووری، ده‌نگی ئافه‌رتیکی گۆرانییێژ ده‌بیست، **حسان بن ثابت** له‌ پێغه‌مبەر ده‌پرسى: ئەری گۆرانی ناچیتته‌ ریزی تاوانه‌كانه‌وه؟ هه‌زه‌ت له‌ وه‌لامدا ده‌فه‌رموو: به‌دلنیا‌یه‌وه، نا (۳۹، ۶۷).

له‌ بۆنه‌یه‌کی تردا، هه‌زه‌تی **محهمهد** (د.خ) سه‌ردانی مالی الرُّبِيعِ بنتِ مَعُوذِ ده‌کات، له‌و کاته‌دا كچانی گۆرانییێژ، خه‌ریکی به‌سته‌چرین ده‌بن، هه‌رکه ده‌گاته ژووره‌وه، یه‌کیك له‌ كچه‌كان ده‌لێ: ئا ئیستا پێغه‌مبەرێك لای ئیمه‌یه، ده‌زانێ سه‌بێ، چی روو ده‌دات، پێغه‌مبەریش (د.خ) له‌ وه‌لامدا ده‌فه‌رموو: جاری له‌مانه‌ بگه‌ری، ئەو شته‌ی ده‌توت «گۆرانییه‌که» ده‌ست پێ بکه‌ره‌وه (۳۹، ۶۸).

ده‌لێن جارێكیش كچیک به‌لای پێغه‌مبەردا (د.خ) راده‌بووری، ده‌م و ده‌ست، به‌ ده‌نگی به‌رز ئەمه به‌ گۆرانی ده‌لێ: به‌ راست ئەمه تاوانیکی گه‌وره‌یه، ئەگه‌ر بێت و ساتیك شاد بم؟ هه‌زه‌رتیش له‌ وه‌لامدا فه‌رمویه‌تی: نا، هیچ تاوانیك له‌ لوتفی خودادا نییه (۳۹، ۷۰). گرنگایه‌تییه‌کی زۆریشیان به‌م بره‌وایه‌ته‌ی **دینه‌وه‌ری** (۸۹۵ز-دا مردووه) داوه:

جارتیکیان ئەسحابە یەك، پیتغەمبەری خوا (د.خ)، لە باریکی رۆحانیدا دەبینی، که تایبەت بوو بەو کاتانەى لای خوارەو، وەحی بۆ هاتوو، ئا لەوکاتەدا بە ئەنقەست، لە پیتغەمبەر دەپرسی: ئەرى باوەرى پیتغەمبەرىش، دژى بەستە و مۆسیقاىه؟! حەزەرەتیش وەلم دەداتەو: من هیچ دژایەتییەکم لەگەڵ بەستە و مۆسیقادا نییە، بەلام ئەوانەى روو لە گۆرانیبیژی دەکەن، پیتیان بلێ با گۆرانیبیەکانیان بە قورئان دەست پیتیکەن و بە قورئانیش بیپرنەو (٣٩، ٤٠). (١)

هەر وەها دەگتیرنەو: هۆزى قُریش ئاگادار کرابوونەو، که اعشى میمون بن قیس (٦٢٩ز- مردوو) ی شاعیر و سترانبیژی بەناویانگ، (* بە نیازی دیدارى حەزەرەتى محەمەد (د.خ) بەرى دەکەو، قورەیشەکان دەیانەوئ هەرچۆنیک بیت لەم کارە، پەشیمانى بکەنەو، هەولتیکى زۆریان بۆ بەرگری لە چوونى داو بۆ ئەو هەش بە یەكجاری دلساردى بکەنەو، پیتیان وت: زۆریەى ئەو شتانەى تۆ حەزرت لیتیان، پیتغەمبەرى ئیسلام بە حەرامیان دەژمیرى. شاعیرى گۆرانیبیژی لیتیان دەپرسی: باشە ئەو شتانە چىن؟ «ئەبو سفیان» ی سەرۆكى قُریش وەلامى دەداتەو: عەشقیتى زتان، قومار، سوودخواردن و شەراب خواردنەو (٣٩، ٧١).

بەلام ئەگەر ئەمە راست بوایە و مۆسیقاش لە ریزی تاوانەکاندا بوایە، ئەوا ناوی «ئەعشا» شیان دەبرد، که یەكجار زۆر هۆگرى ئەم هونەرە بوو (٣٩، ٧١).

بەلام پیتچەوانەى ئەم هەلویتستە دۆستانەى مۆسیقاش، لە حەزەرەتى محەمەد (د.خ) دەگتیرنەو، که گوايه فەرموویەتى: ئەوئەندەى باران، سەوزایى لەسەر زەوى دەپوینتى، ئەوئەندەش مۆسیقا، نیفاق لە دەرووندا دەپوینتى. هەرچەندە دەستە یەك پیتیان وایە ئەم بیرورایە، هى ئیبن مەسعود (٣٩، ٦٤).

دیسان هەر لە زمانى پەيامبەرى ئیسلامەو (د.خ)، سەبارەت بە «دەف» ژەندن، که لەوکاتەدا عەرەبەکان پیتیان وتوو: «غریال: Ghirbal»، فەرموویەتى: «زەماوئەندى ژنەیتیان بگپرن و «غریال» بژەن (٤٣، ٣١).

لەمانەش گرنگتر، ئاھەنگ و زەماوئەندى گواستەوئەى یەكەمىن هاوسەرى پیتغەمبەر (د.خ)، حەزەرەتى خەدیجیە، بۆ حەزەرەتى محەمەد، که بە ئاھەنگ و شادى و مۆسیقاوہ بوو و هەر وەها ئاھەنگى گواستەوئەى «فاتیمە» ی کچى حەزەرەتى محەمەد بۆ حەزەرەتى

(١) واتە: ئەگەر لەنێوان قورئان خۆپندنەکاندا، گۆرانیش بوتريت، زیانیکى نییە.

(* لە پیتش هاتنى ئایینى ئیسلامدا بەو جۆرە کەسانەى که شیعەر و گۆرانیبیان پیتکەو و توو، و تراوہ خونیاگەر.

علی، که لەنێوان دۆستان و یارانى تایبەتى محەمەد (د.خ) دا، مۆسیقاژەنیکی زۆرىش هەبوو (٤٤، ٧١). که لەوانە: عەمرۆ کورى ئومەیە زەمیری، که بە بابا عمرو، یان بە عمرو عیاریش دەناسرى، یەکیک بوو، لە ئەسحابەکانى پیتغەمبەر و لە زەماوئەندى گواستەوئەى «فاطمە» دا، دایەرەژەنى کردوو (٣٩، ٨٥). هەر وەها «حَمزة یتیم» یش، که بە هاوکارى لەگەڵ «بلال» ی حەبەشى دا، گۆرانیبیان بۆ حەزەرەتى محەمەد (د.خ) چریو و ناویراو کەمەرەستەى حەزەرەتى علی، یان سلمان فارسى بوو و دەلێن ئەمیش لە زەماوئەندى حەزەرەتى «علی و فاطمە» دا گۆرانى وتوو. دیسان بابا سۆئدیش، که «ئەسحاب» ەى پیتغەمبەر بوو، شانازى ئەوئەى پیتراو، که لە نەبەردەکانى پیتغەمبەرى ئیسلامدا، تەپلێ کوتاوه (٣٩، ٨٥-٨٦).

لەپال ئەمانەشدا، ئەو هەمان لەیاد نەچى، که لە پیتش سەرھەلدانى ئایینى ئیسلام، لەناو عەرەبدا، پیان و ژنان و کچانى گۆرانیبیژ و مۆسیقاژەن، لە مەبخانە و لە شوپنە گشتیەکاندا، گۆرانى و مۆسیقایان بۆ خرۆشاندى هەوہس و ئارەزوو، بەکارھیتاوه و لە سەرھەتای ئایینى ئیسلامیشدا، دژایەتى و سووکایەتى ئایینى ئیسلامیان پیتکردوو (٣٩، ٤٣)، که نەضر کورى ئەلحارث (لە ٦٢٤ز-دا مردوو)، جگە لەوئەى نامۆزای پیتغەمبەر (د.خ) بوو، یەکیکیش بوو لەوانەى لە پیتش راگەیاندى ئایینى ئیسلامدا، شاعیر و گۆرانیبیژ، واتە خونیاگەر بوو، بەلام دواتر و بۆ دژایەتى ئیسلام، بوو سیاسى و بوو سەر سەختترین دۆژمنەکانى پیتغەمبەر. هەر ئەم نَضْرە یە. که لە ئایەتەکانى ٦٠، ٥ - سورەتى ٣١ - «لَقمان» ی قورئانى پیرۆزدا، هەرەشەى سزادانى بۆ کراوه (٣٩، ٥٤).

لەبەرئەو سەیر نییە، ئەگەر خودى حەزەرەتى محەمەد (د.خ)، بە پارێز و سلئەو، بۆ مۆسیقای روانیبی.

لەدوای حەزەرەتى محەمەدیش، هەر چوار خەلیفەکانى ئیسلام دین، وەك دەزانین خەلیفەى یەكەم و دووئەمى ئیسلام، پیتوئەندیەكى ساکاریان لەگەڵ مۆسیقادا هەبوو، یان دەتوانین بلتین هەر نەیان بوو، چونکە زۆرتر سەر و کاریان لەگەڵ شمشیر و کاروبارى جەنگی و پیادە کردن و راگەیاندى ئایینى ئیسلامدا بوو و لەبەرئەو هەش که لە سەر دەمى خەلافەتى ئەبو بکر «کە خەلافەتى لە ٦٣٢ز-دا بوو»، مۆسیقا وەك کەرەسە یەکی رابواردنى حەرام پیتناسە کراوه، هەرچەندە بۆ سەلماندى ئەم هەلویتستە، بەلگەى سەلمینراو بەدەستەو نییە.

هه‌لۆیستی هه‌زره‌تی عومه‌ریش «که خه‌لافه‌تی له ۶۳۴ تا ۶۴۴ز- بووه»، جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆی له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی یه‌که‌مدا نییه، ئه‌وه‌نده هه‌یه که له زمانه‌ی **عائیشه‌وه** بیستراوه، که **عومه‌ر** له مالیه‌ی هه‌زره‌تی محمه‌ددا (د.خ)، گوئی له ده‌نگی کچیکه‌ی کۆرانیه‌ی بووه (۳۹، ۹۱). جگه‌له‌وه‌ی که «عاسم» ی کوری، یه‌کجار سه‌ودای **مۆسیقا** بووه و هه‌موو کاته‌ی خۆی بۆ **مۆسیقا** ته‌رخان کردووه و یه‌که‌یکه‌ش له سه‌رکرده‌کانی، به‌ناوی **نعمان بن عدی** فه‌رمانه‌وه‌ی **میسان**، هونه‌ریه‌روه‌ر و دۆسته‌ی هونه‌رمه‌ندان بووه (۳۹، ۹۱).

هه‌زره‌تی عوسمانیه‌ش «که خه‌لافه‌تی له ۶۴۴ تا ۶۵۶ز- بووه»، که له سه‌رده‌می ئه‌مدا، ژیا‌نی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی عه‌ره‌ب، ئالوگۆری زۆری به‌سه‌رده‌هات و به‌په‌چه‌وانه‌ی خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می پێش خۆیه‌وه، که ژیا‌نیه‌کی زۆر ساده و ساکار و ئاسایی ژیا‌ون، له سه‌رده‌می ئه‌مدا **مۆسیقا** بووه یه‌که‌یک له پێوه‌ستیه‌کانی بنه‌ماله‌ خانه‌دانه‌کانی عه‌ره‌ب، هه‌رچه‌نده له خۆدی هه‌زره‌تی **عوسمان** ده‌گێرینه‌وه، که وتویه‌تی: من، نه‌گۆرانیه‌م و توه‌وه و نه‌ درۆشم کردووه (۳۹، ۶۵).

هه‌زره‌تی «**عه‌لی**» ییش «که خه‌لافه‌تی له ۶۵۶ تا ۶۶۱ز- بووه»، خۆی شاعیر و یه‌که‌مین که‌سه‌یک بووه زه‌مینه‌ی بۆ توێژینه‌وه‌ی زانیاری و لیکۆلینه‌وه‌ی زانست خۆش کردووه، شیع‌ر و **مۆسیقای وه‌ک** هونه‌ری رێزلیگیراو سه‌یرکردووه و په‌ره‌ی پێداون و ئیتر له دوا‌ی سه‌رده‌می ئه‌مه‌وه، به‌دوا‌وه، ئاینده‌ی **مۆسیقا** جۆره‌ دلنیا‌یه‌کی به‌خۆیه‌وه دی (۳۹، ۹۴).

به‌لام هه‌ر چوار رێبازگه‌ گه‌وره‌که‌ی ئیسلام، واته‌: حه‌نه‌فی، مالیه‌کی، شافیه‌ی، حه‌نبه‌لی، به‌ ئاشکرا و راسته‌وخۆ، نه‌یاری **فیه‌ی ئیسلامیان** بۆ **مۆسیقا** راگه‌یاندووه، هه‌رچه‌نده له ده‌یان کتیه‌ی تری زانایانی ئیسلامدا، ته‌قه‌للای ئه‌وه دراوه که **حلال** کردنی **مۆسیقا**، به‌سه‌لته‌ی (۳۹، ۷۲)

ده‌لێن **ئه‌بوحنه‌یفه** (۶۹۹ تا ۷۶۷ز) ئه‌گه‌رچی به‌روالته‌ت نامیه‌ری **مۆسیقای به‌ حه‌لال** داناه، به‌لام حه‌زی له **گۆرانی** چرین نه‌بووه و گوته‌یه‌ری بۆ **مۆسیقای** به‌ گونا هه‌ر زانیوه (۳۹، ۷۴). که‌چی له هه‌مان کاتدا، هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ **ئه‌بوحنه‌یفه** ده‌گێرینه‌وه، که: دراوسیه‌یه‌کی ده‌نگخۆشی هه‌بووه، جارێکیان زیندانی ده‌کریت، **أبوحنه‌یفه‌ش**، که دلی به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی ئه‌م دراوسیه‌یه‌ ئاسوده‌ بووه، که‌فاله‌تی کردووه و له زیندان رزگاری

کردووه (۳۹، ۷۴).

«مالک بن انس» ییش (۷۱۵ تا ۷۹۵ز)، ئاواز چرینی قه‌ده‌غه‌ کردووه، «**ئیمام شافعی**» ییش (۷۶۷ تا ۸۲۰) فه‌رمویه‌تی گۆرانی وتن، وه‌رزشیکه‌ی ناپه‌سه‌نده و هه‌ر که‌سه‌یکه‌ش بێ ئه‌ندازه، هۆگری ئه‌م کاره‌ بیه‌ت، عه‌قلی سووکه و شایه‌تیه‌که‌ بیه‌شی قبول ناکرێ (۳۹، ۷۴). هه‌ر ئه‌م پێشه‌وایه‌ی ئیسلام، هه‌لۆیستی پێچه‌وانه‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پێشتری لێ ده‌گێرینه‌وه و ده‌لێن: **مۆسیقا** به‌ کرده‌وه‌یه‌کی **حلال** ده‌زانێ و هه‌ر ئه‌میه‌ش فه‌رمویه‌تی: **هیچ پیاویکی عاقل و خۆنده‌وار، له حه‌جازدا نایاسم، که گۆرانی و ئاوازی پێ خۆش نه‌بێ، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که بریتین له ده‌رپینه‌ی رووت و باسی دلداری** (۳۹، ۷۳). «**أحمد بن حنبل**» ییش (۷۸۰ تا ۸۵۵ز)، حه‌زی له **سمع** نه‌کردووه (۳۹، ۷۲).

به لام وهك مهسعودی دهلیت: له سه ره تادا، تاییینی ئیسلام به ئاسانی نهیتوانی جینگه خۆی له نیوان کورداندا بکاتهوه، چونکه کوردهکان له وهگرنتی ئەم تاییینه تازهیهدا، خۆیان لی دهپاراست و دووره و په ریز دهپون (۲۳، ۵۴). که ئەمهش وهك مسعود گولزاری دهلیت نیشانهی ئەوهیه بتوانین بی سی و دوو بلتین کوردان، گه وهترین پشتیوانی شاههکانی ساسانی و داموده زگاکانی دهولهتی ساسانی بوون (۴۴، مقدمه - ۱۰۹). هه ربۆیهش له کاتی هیرشی ئیسلامیدا بو سه ر «مه داتین»ی پایتهختی ساسانی، یه زگردی دوایین شای ساسانی، له تیشکان و هه لهاتنیدا، رووی له ناوچهی **هه لوان** «زه هاو»ی کوردستان کردووه، تا به هۆی هاوکاری و پشتیوانی کوردانهوه، یارمهتی و هیزی زۆر، بو بهرگری و بهرهلستی له هیرشی ئیسلام و سه ندنه وهی دهسه لاتی ساسانی پیبگات.

هه ره بهو جو رهش له سه ردهمی عومه ری دووه مین خه لیفه ی ئیسلامدا، ترس و سلئی ئەوه هه بوو نه توانی کپوه سه خته کانی کوردستان داگیبر بکری، یان له رینگه ی **سوریه** و **جزیره وه** هیز و یارمه ی، بو پشتیوانی له شکر ساسانی بگات (۴۴ - مقدمه - ۱۱۱).

بو به له سالی ۱۸ی کوچیدا **عیاض بن غانم**، به فرمانی **سه عد کوری وه قاص**، به سی له شکره وه بو سه ر سی قو لی ناوچه کانی جزیره نیردا، هه ره له هه مان سالد و له قو لیکی تره وه، له شکر ساسانی به سه ر کردایه تی **عه زره کوری قه یس** به ره و **شاره زوور** نیردا، به لام به ره نگاری سه ختی کوردان، له شکر ساسانی ناچار کرد پاشه کشی بکه ن، عومه ریش ناچار بوو دووباره له شکر تر، به سه ر کردایه تی **عه قه به فرقد نه لسمی** بو **شاره زوور** و **سامگان** بنیریته وه، که له م جار ه باندا دوای شه ری سه خت و خوینین و قه لچۆی کوردان، شاره زوور داگیبر کرا (۲، ج ۳ - ۲۹).

ئیتتر هه ره له سه ردهمی خه لیفایه تی **عومه ردا**، چه ندان سه ر کرده ی تری ئیسلامی، وهك **سلمه بن قیس الأشجعی** و **جارود عبیدی**، له چه ندان قو لی تری وهك موسل، لورستان و اهواز و... هند، هیرشیان کردۆته سه ر ناوچه کوردنشینه کان و شه ری سه ختیان له گه لدا کردوون، که له هه ندی له م شه رانه دا، له ئاکامی به ره نگاری سه ختی کورداندا، له شکر ساسانی ناچار بووه په میان له گه ل دانیشستوانی ئەو ناوچه هه دا مۆر بکات، وهك ئەو په یمانه مه رجداره ی که هه ره له سه ردهمی **عومه ردا**، هه ردوو سه ره له شکر ساسانی **حذیقه بن الهیان** و **مغیره بن شعبیه**، له دوای شه ر و پیکدادانی خویناوی و بی ئاکام، له ناوچه ی **ئه رده بیل**، له گه ل کاربه دهستانی ناوچه کانی **نازه ریا یجاندا** به ستیان و تیایدا به رامبه ره به سالانه ی

(۸۰۰) هه زار ده رهه م، که کاربه دهستانی نازه ریا یجان، به له شکر ساسانی بده ن، به مه رجی ئەوانیش ده ست له کوشتن و برین و تیکدانی ئاته شکه ده کانی ناوچه کوردنشینه کانی **ساتروان** و **بلاسکان** و **سه به لان** هه ل بگرن و ریز بو نه ریتی تاییینی ناوچه که دا بنین (۴۴، ۱۴ هه روه ها ۱۱، ۱۶۳ هه روه ها ۳۰ - ۷۶).

هه رچه نده ئەم په یماننامه یه له سه ردهمی خه لافه تی **عوسماندا** پشت گو تخر و دانیشستوانی نازه ریا یجان ده ستیان کرده وه به شو ریش، که دووباره **وه لید کوری عه قه به**، به فرمانی **عوسمان** ره وانە ی ئەو ناوچه یه کرایه وه و دوای به ره هلستی و شه ریکی سه خت، هه م دیسان په یمانی ئاشتیان له گه لدا مۆر کرایه وه (۴۴، مقدمه ۱۴).

له سه ردهمی خه لافه تی «عه لی» شدا، کوردان و عیسیایه کانی ناوچه ی «الخریت» ی هه رتیمی **ئه هواز** راپه رینه وه و باج و سالانه یان به خه لیفه ی ئیسلام نه دا (۲، ج ۲ - ۳۰۶ هه روه ها ۴۶، ۲۴۱۸).

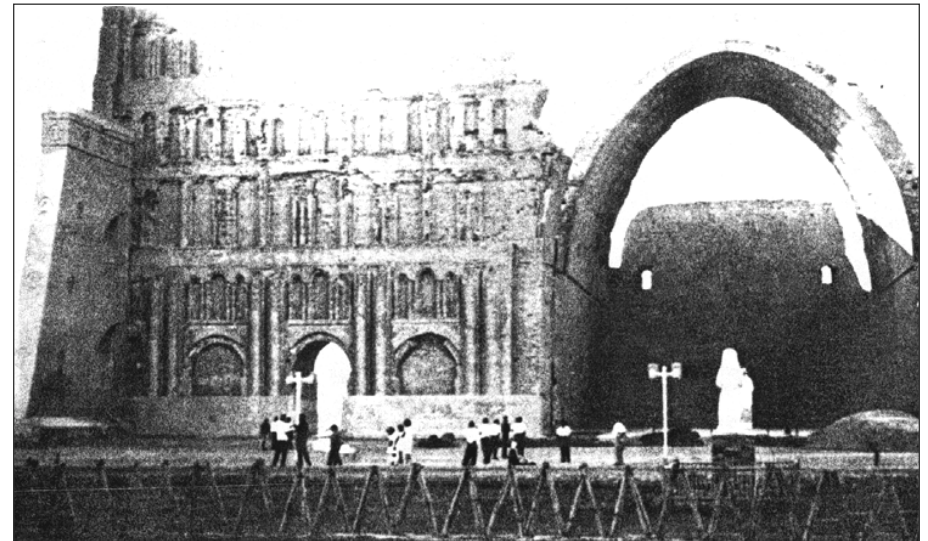
به مجۆره، وهك میژوو بۆمان ده گپیریته وه، ئەم شه ر و پیکدادان و راپه رین و یاخی بوونه ی کوردان، له سه رانی ئیسلام، تا کو تایی سه ده ی چواره م و له هه ندی جینگه ی تری وهك ناوچه کانی «هه ورامان» ی شدا، تا دره نگتریشی خایاندووه. که مه به ست له م کورته پیشه کبیه، ئەوه یه بلتین: تاییینی پیش ئیسلام، که تاییینی **زه رتوشت** بووه و ئەمیش چونکه ریز و گرنگی زۆری بو **مۆسیقا** داناه، بو به ره گ و ریشه ی **مۆسیقا**، له هه ندی له م ناوچه هه دا و به تاییه تی له ناوچه کانی هه ورامان و نازه ریا یجان و لورستاندا، شوینی پی له ق نه کرا و دواتریش هه ره ئەم **مۆسیقایه** - واته ئەو **مۆسیقایه ی** له دیزه مانه وه، له و ناوچه هه دا ریز لیکگیرا بووه - به جو ریکی تر، که تاییینی ئیسلام په سه ندی بکات، گه یشته ناو ئیسلامیش، یان به واته یه کی تر، **مۆسیقای کونی ئیران**، زه بر و جی په نجه ی خۆی، له ناو ئیسلامیشدا رهنگی دایه وه، به لام نه ک بهو جو ره ی لای په ریه وانی تاییینی **زه رتوشت** و دواتریش لای **ئه هلی هه ق** هه بووه، که له **ئاته شکه ده** و **جه مخان هکاندا** به کاریان هیناوه، به لکو هه ره له کو ری زبکر و مه ولوود نامه و میعراجنامه دا، که لکیان لی وه رگرت، که له سه ره تادا ته نیا **ته پل** و **ده فیان** له و ئامیرانه ی **مۆسیقای پیش خۆیان** وه رگرت، که له مزگه وت و خانه قاکاندا که لکیان لی وه رگرت، که له مزگه وت و خانه قاکاندا به کاریان هیناوه و دواتریش ورده ورده ئامیره کانی تری وهك «عوود و ته نبسووری» شیان تیکه ل **مناجاة** و «تواشیح» ی تاییینی کرد، که ده توانین بلتین ئەو **مۆسیقایه ی** تاییینی ئیسلام په سه ندی کرد، شه قل و مۆرکی **مۆسیقایه کی مات** و **خه ماوی بوو**، له کاتیکدا **مۆسیقای په ریه وانی تاییینی زه رتوشت**، شادی هینه ره و خه م ره وین بوو. که تا ئیستاش هه وین و

پوچى ئەو شادى و بەزم و خوڭشىيە، لە ھەلپەركى و زەماوئەند و گۆرانى و بەستە و جلوبەرگى ئال و والائى ئافرەت و پياوئى كورد و زەوقى كورد، لە رەنگە زەقەكاندا، وەك خۆى ماوہ.

ئايىنى زەرتوشتىش چوئكە وەك وتمان: ھەوئەكەى **مۆسىقا** بوو، بۆيە بى سى و دوو، لەو (٤٥٠) ساڵەى ماوہى حوكمپرانى شاھەكانى **ساسانى** دا **مۆسىقاى** ساسانىيەش، يان پوونتر: **مۆسىقاى** «زەرتوشت» یش، زەبر و جى پەنجەى خۆى، لەسەر دەوروشتى خۆى كوردو، بە تايەتیش لەسەر **مۆسىقاى** عەرەبى و ئىسلامى، چوئكە لە كاتىكدا پايەختىكى ساسانى، لە **تیسفون** بوو...

لە ھەمان كاتىشدا، لە نزىكى ئەم پايەختەو، مېرنشينيكى بچكۆلەى عەرەبىش، لە شارى **حىرەى** لای بەرى خوژئاوئى **فورات**، نىشتەجى بوو و لەلايەن ساسانىيەكانەو ھوكمپرانى دەكرا. ئەم مېرنشینیە بچووكەى عەرەبىش، مەلەندىكى درەشاوئى فەرھەنگى ئىرانى «ساسانى»ى بوو، كە لە ھەمان كاتدا، فەرھەنگى **ئاشورى** و «بابلى» یشى تىكەل ببوو، يان بە واتەبەكى تر، فەرھەنگى تىكەلەى **ساسانى** و **ئاشورى** و **بابلى** بوو.

سەبارەت بە زەبر و جى پەنجەى فەرھەنگى ساسانى، لەسەر ئەم مېرنشینیە بچووكە، كە نزىكەى ٣٠٠ ساڵىك، لەلايەن ساسانىيەكانەو بەرپوئەراو و لە ھەمان كاتىشا لە

تیسفون يان: مەدائین

«تیسفون»ى پايەختى ساسانىيەكانەو نزىك بوو، مېژوونوسى عەرەب **طەبەرى** دەلئیت: **بارامى گۆر** كە يەكئىك بوو لە شاھەكانى ساسانى و بەرلەوئى بىتە **شا**، سەردەمى منالىي و لاوئىتى خۆى، واتە: لە (٤٣٠ تا ٤٣٨ زايىن) (٣٩، ٣٠-٣١) لە **حىرە** بەسەر بردوو و پەروەردە بوو، كە بىگومان و بى ھىچ سى و دووبەك، **بارامى گۆر**، كاتى لە **حىرە** ژباو، ئاگادارىيەكى زۆرباشى لە بارەى **مۆسىقاى** ساسانىيەو ھەبوو و ھەر ئەو كاتەش كە لە **حىرە** بوو، بايەخ و گرنگى بە **مۆسىقا** داو، چوئكە ھەر كە بۆتە **شا**، يەكئىك لە كارە گرنگەكانى ئەو بوو، پەلەوپايەى **مۆسىقا** زانان و ھونەرماندان و گۆرانىيەزانى لەبارى كۆمەلەيەتییەو بەلاتر برد و رېزى لىتان.

بۆيە ئەم كارى رېزلىتان و بەبالا بردنەى ھونەرى **مۆسىقا**، **مۆسىقاى** پىشخست و ئەم پىشخستەش كارى لە دەوروبەرى خۆى كوردو، كە **حىرە**ش يەكئىك بوو لەو مەلەندانەى لە «تیسفون»ى پايەختى ساسانىيەكانەو نزىك بوو و لە رىگەى **حىرە**شەو، فەرھەنگ و ھونەرى **مۆسىقاى** ساسانى، بە ھەرئەمەكانى ترى عەرەبستان گەشتوو (٤٠، ٥٥).

وەك مېژوونوسى عەرەب **مەسعودى** دەگىرپتەو: لە سەردەمە زۆر كۆنەكاندا لە عەرەبستان ئامېرىكى **مۆسىقاى** بەناوئى **مزرە** ھەبوو، كە رووى سەردەوئى ئەم ئامېرە، بە **پىستە** داپۆشراو، بەلام **بەرەت** رووئەكەى بە تەختە داپۆشراو، بۆيە **بەرەت** جى مزرەى گرتەو و چوئكە ئامېرى **عوود**ش رووى سەردەوئى بە تەختە داپۆشراو، لەبەرئەو ناوى بەرەتیشيان گۆرى و ناويان نا: **عوود** و ئەم **عوود**ش لە تەك **تەنبوردا**، ھەر لە شارى **حىرەدا**، دوا شىوئى خۆى وەرگرت (٤٠، ٥٤).

زۆرەى نووسەرانى عەرەبىش ناوى ئامېرى «بەرەت» يان بردوو، كە يەكئىك لەو نووسەرانە، **حسان بن ثابت** بوو و فارمەر، مېژووى ژيانى ئەم نووسەرەى لە دەوروبەرى سالانى (٥٦٣ و ٦٨٣ زايىنىدا) قەبلاندوو. «حسان» یش كاتى بەدرېزى باسى فەرھەنگى **غسانى** دەكات - كە ھاوكات لەگەل سەردەمى ساسانىيەكاندا، لە نزىك **سووریا** بوو و لە سالى ٦١٤ ز لە كاتى لەشكركىشى **خەسرە** **پەروئىزدا**، بەرەو **شام** لەناوچوو - (٤٠، ١٣٠) دەلئیت: **مۆسىقا** زەنان و گۆرانىيەزانى ئىران «ساسانى» و ئەرزەروم «كوردستانى توركىيائى ئىستا» و **حىرە** لە دەربارى مېرەكانى **غساندا** كۆدەبوونەو و پىكەو بەئاوازى **بەرەت**، پرسىيار و وەلاميان بۆ يەكتر دەسەندوو. **حسان** دەلئیت: من (١٠) كچۆلەى گۆرانىيەزىم بىن، كە پىنجيان **رومى** «بىزانس» و پىنجەكەى تر يان كە لە **حىرە** ھاتبوون، ئاوازە مىللىيەكانى خوئانيان تىكەل دەنگى **بەرەت** دەكرد و گۆرانىيان دەچرى (٤٠، ٥٦). وەك لە گىرپانەوئەكەى **حساندا** دەردەكەوئىت، گۆرانىيەزەكان لە

سهرتادا، گۆزانی و ئاوازی میللی خۆیانیان، به زمانی ناوچهیی خۆیان پیاده کردووه، بهلام دواتر، ورده ورده، واژهگهلی عه ره بییان له جیاتی واژهکانی خۆیان به کارهیناوه (۴۰، ۵۶). یه که مین که سیکیش واژهگهلی عه ره بی به کارهیناوه، ناوی **توهیس** و خه لکی شاری **مه دینه** بووه. **توهیس** له مائی دایکی حه زه تی **عوسمان** دا، گه وره بووه و له سه رده می لاویدا دل به سته ی ئاواز و گۆزانی نه و دیله ئیرانی «ساسانی» یانه بووه، که بۆ **مه دینه** هینراون و له وی کرێکارییان پیکردوون و کاتی به ده م کارکردنه وه گۆزانییان و تووه، کاریان له سه ره سته ی گوئیگرانی شاری **مه دینه** ی سه رده می کۆتایی خه لافه تی حه زه تی **عوسمان** کردووه و هۆگری گۆزانی و موسیقای ئیرانی «ساسانی» بوون (۴۰، ۵۶).

بهلام له سه ره تای بلا بوونه وه ی ئایینی ئیسلامدا، عه ره به کان خۆیان، به و هۆبه وه که سه رگه رمی بلاو کردنه وه ی ئایینی ئیسلام و کاروباری جه نگی و داگیرکردنی ولاتانی دراوسێ و هه ریمگه لی فراوان بوون، بۆبه کاری موسیقایان، له خوار پله ی کاری جه نگه وه داناوه و موسیقا زانانیان به ده سته یه کی تایبه ت زانیوه و به پێچه وانه ی پله ی گۆزانیبێژ و موسیقا زانانی ساسانییه وه، که به شیوه یه کی ره سمی، پله ی بالاییان دراوه تی؛ که چی گۆزانیبێژان و موسیقا زانانی ناو کۆمه لگای سه ره تای ئیسلام، به چاوی ریزلیتانه وه سه یریان نه کراوه (۴۰، ۱۳۵). که نه م ماوه یه نزیکه ی [۱۲۰] سالێکی خایاندووه و نه و ماوه یه بووه، که وتمان پێشه وایانی عه ره ب، سه رقائی پیاده کردنی ئایینی ئیسلام و له شکرکێشی و کاروباری جه نگی بوون.

هه روه ها دوا ی گواسته نه وه ی پایته ختی حکومه تی ئیسلام، له **مه دینه** وه بۆ **شام**، ده سه لاتتی مه عنه وی ئیرانییان نه پێچرايه وه و هه مدیسان گه لی خو خده ی شایه کانی **ساسانی**، لای خه لیفه کانی **مه موی** بوونه وه به چا ولیکهری (۴۰، ۱۳۵). له مه ش زیاتر، له دوا ی ده ست پیکردنی ده سه لاتتی «عه باسی» یه کان، نه وه نده ی تر جتی پیتی ئیرانییان و به تابه تیش جتی پیتی «خۆراسان» یان، له ده رباری عه باسی دا کرایه وه، چونکه له م سه رده مه دا، مه سه له ی له عه ره ب روانین، وه ک نه ته وه یه کی بالا و به سووک سه یرکردنی نه ته وه کانی تر، خرایه لاوه. دواتریش که مه لبه نده ی **خه لافه ت**، له **سووریا** وه، چوه **کوفه** و دوا ی چه ند سالێکی تریش چوه **به عداد** و نه م هه ردوو شاره ش چونکه له ژێر سیبه ری فه ره نگه ی ئیرانیدا بوون و به هۆی زبهره کی «نه بو مُسلم خوراسانی» ی شه وه ده سه لاتتی خه لافه ت له «نه موی» یه کانه وه گوئیزارايه وه بۆ لای عه باسییه کان، ئیتر نه ک هه ر لایه نی موسیقای ئیرانی، به لکو زه مینه ی بنیاتنانی فه ره نگه ی و فه لسه فی و زانیاری ئیرانی، له حکومه تی ئیسلامیدا، ره نگه ی دایه وه (۴۰، ۱۳۶).

ثعبو العباس سَفاح، که نه لقه ی یه که می زنجیره ی خوله فاکانی عه باسییه و به یارمه تی خه لکی **خۆراسان** گه یشتو ته خه لافه ت، رووی خو ش و نه وازشی به خه لکی ئیران نیشانداده و نه ریت و خده ی ئیرانییانی ژباندو ته وه، به چا ولیکهرییش له شایه کانی **ساسانی**، که ریزبان له موسیقا گرتووه و به رویان پێداوه، نه میش وه ک نه وانی کردووه وه، پشتیوان و به و پێده ری موسیقا زانان و هونه رمه ندان بووه. له سه رده می خه لافه تی **مه نسوری** برایشیان، بنه ماله ی گه وره ی **به رمه کی**، پله وپایه ی بلندیان پێ براره و هه ره که شیان سه باره ت به نه ریتی ئیرانی و ریزی موسیقا و موسیقا زانان، ته قه للای زۆریان داوه.

له سه رده می خه لافه تی مه هدی کوری مه نسوریشدا، یه کجار ئاره زوومه ندی موسیقا بووه و به پیتی قسه ی ئیبن خه له کان، ئاوازی خو شی چریوه. ئیبراهیم نه رکانی، که به ئیبراهیم مووسلی به ناوبانگه، پلیکانه ی ریزلیتانیان، تا ده ربار، سه ری خست و له سه رده می خه لافه تی هادیدا، به شیوه یه کی ره سمی، نازناوی موسیقا زانی ده رباری درایه (۴۰، ۱۳۶).

ئیبراهیم مووسلی - که ناوی ته وای ئیبراهیم نه رکانی کوری ماهانه، له ده رباری خوله فاکانی عه باسیدا بالاترین پله ی پێ برا و نه میش که گه وره ترین موسیقا زانی سه رده می خو به تی، له بنه ماله یه کی ئیرانییه و له کوفه له دایکبووه و به و هۆبه وه که ته مه نی لاویتی خو ی، له مووسل به سه بردووه، بۆبه نازناوی ئیبراهیم مووسلی لیتراوه. دواتر سه ردانی ئیرانی کردووه و زانیاری خو ی له باره ی موسیقای ئیرانییه وه پتر کردووه و نه و سا به ریکه ی به سه رده دا، بۆ به عداد گه راوه ته وه و له وی له گه ل هارون ره شیدا، به جو ری دۆستایه تیبیان پته و بووه و یه کیان ناسیوه که هارون ره شید، نازناوی **الندیم** «هاوده م» ی پێداوه و پله وپایه ی کۆمه لایه تی و دارایی بووه و چاکترین و جوانترین خانوی به عداد، هی نه و بووه و له کاتی نه خو ش که وتنیشدا، هارون ره شید، خو ی چۆته لای و له مرده که شیدا، مه ئمونی کوری هارون ره شید، نوژی له سه ر ته رمه که ی خو ئیندووه (۴۰، ۱۳۷).

ئیبراهیم مووسلی، له گۆزانی وتن و موسیقا ژه ندن دا، وینه و هاوشانی نه بووه و له ئاوازدانانیشدا، کهس نه بووه شان له شانی بدا. سه رجه می نه و ئاوازه ی دایان [۹۰۰] ئاوازن. چه ندان ئاوازی له مه قامی ماخوری «ماهور» ده رهیناوه، که باسیان له زۆر کتیبی میژووبیدا، به و جو ره هاتووه، که یه کجار تیایدا سه رکه وتووه.

ئىبراهيم موسلى قوتايگه ليكى زور ليها تووي پوره ده كرده، كه هه لئبارده ترينيان «ئيسحاق» ي كور ي خو ي و «مه نسور زه لزل» ي ژن بر ا ي خو ي بووه، كه به الضارب به ناوبانگه (٤٠، ١٣٧).

ئيسحاق موسلى. له دوا ي مردنى باوكى، جيگه ي باوكى گرتوه و بووه گوره ترين موسيقازانى دهربارى خه لافه تى عه باسى.

ئيسحاق له شارى رهى له دايك بووه و له گه ل باوكيدا چوته به غدا و له و ي له دوا ي ته وا كردنى خو يندن، لاي مه نسور زه لزل، فيرى به ربه ت ژندن بووه و به يارمه تى و هاوكارى به رمه كيبه كان، - كه هه ميشه ده سه لآتى كو مه لايه تى و سياسيين هه بووه - نه ميش چونكه جگه له موسيقازانى، له گه لى به هره ي ترى وهك فه لسه فه و نه ده بيات و داوهريدا شارزا بووه، توانيوتتى له خه ليفه نزيك بيته وه و له كو ره ره سميه كاندا، به فرمانى خه ليفه مه نمون، له ريزى نه ده بيان و زاناياندا دانيشتوه، نهك له ناو موسيقازاناندا، كه پله بيان له خوارتر بووه. به كورتى پله وپايه ي ئيسحاق، له دهرباردا، به راده يهك گه يشتوه، بو ي هه بووه وهك عه باسيه كان جلى رهش له بهر بكات، كاتيكيش كو چى دوا يي كرده، خه ليفه متوگل وتوبه تى: ئيمپراتوره ته كه م گه وه ره يكي گرانبه ها ي له ده ست چوه (٤٠، ١٣٨).

ئيسحاق گوره ترين موسيقازانى جيهانى ئيسلام بووه و له به ربه ت ژندن، كه س به پله ي نه گه يشتوه، گه لى كتىبى له پاش به جىماوه، كه سه باره ت به گورانبيژان و موسيقازانانى سه رده م و پيش خو ي، نووسيونى، كه له بارى ميژووييه وه نه رخى گوره بيان هه يه.

يه كيك له چندان قوتايگه لى ئيسحاق، زانا و موسيقازانى يكي زور به ناوبانگه و ناو عبىدالله ئين خرداذبه يه، كه كور ي موغىكى به بنه چه ئيرانيه و بوته ئيسلام (٤٠، ١٣٧).

به كورتى، له سه رده مى خه لافه تى هارون ره شيد و خه ليفه كانى دوا ي نه ويشدا، هونه ر و نه ده ب و به پشتيونى زانايان و سياسه تداران و هونه رمه ندانى ليها تووي بنه مالهى كارزانى به رمه كى و طاهرى ودواتریش ده يله مى، به لووتكه ي پيشكه وتن گه يشت و موسيقازانانى ئيرانى، له قوستنه وه ي نه وه ل و ده رفه ته له باراندا، توانيوانه جى پى خو يان قايمتر بكن و سه روره ييه كانى موسيقا ي پيشينه ي خو يان بيوژيننه وه (٤٠، ١٣٨).

له سه ده ي سىيه مى كوچيشدا، «زرباب» ي به بنه چه ئيرانى، كه له نه ده لوس «ئسپانيا» ده ژيا، پله وپايه ي له دهربارى خه ليفه كانى نه مه وى ئيسپانيا دا، به پله وپايه ي ئبراهيم

«موسل» ي گه يشت، كه له دهربارى عه باسيه كاندا، پى گه يشت بوو، زربابيش به وه به ناوبانگه، كه ژتيه كى ترى بو ناميرى عوود زياد كرد (٤٠، ٦٠)

بنه مالهى «تاهيرى» ش، كه بنه چه خه لى هه رات و به ره گه ز ئيرانين، له دهربارى خه ليفه ي عه باسي دا، به پله ي سه ره وه گه يشتون و به رود وا هه موويان ناره زوومه ند و هوكرى موسيقا بوون. ته نانه ت هه نديكيان خو يان موسيقازانى ليها توو بوون، «تاهير ذواليمينين» ي سه ر به رسته ي نه م بنه مالهي و «عه بدوللا» ي كور ي، هه ردووكيان نه رخ و بايه خى گوره بيان بو موسيقازانان داناوه. عه بدوللايان خو ي، گورانبيژانكى چاك بووه و زور جار گورانى بو مه نمون چريوه. دوو كور ي «عه بدوللا» ش، به ناو ي محمه د و عوبه يدوللا، هه ر هونه رمه ند بوون، عه بدوللا ناويان له و كاته دا، كه ليپرسراوى داروغا ي شارى به غدا بووه، كتىبىكى له باره ي موسيقا وه نووسيوه كه زور به نه رخه (٤٠، ١٣٨).

له سه ره تاي سه ده ي چواره مى كوچيشدا، زنجيره ي آل بويه ي ئيرانى، كه له كو تايى سه ده ي سىيه مى كوچيدا داواخوازى سه ربه خو يى ئيران بوون و به ره به ره هه ريمه كانى فارس و كرمان و عىراق و خوزستانيان له ده ست خه ليفه ي عه باسى ده ره يئا، دوا يى به غداديشيان گرت و جله وى ده سه لآتيان گرت ده ده ست؛ له سه رده مى نه مانيشدا موسيقا پله وپايه ي بالاتر هه لكشا. دهربارى خه ليفه بووه مه ليه نديكى دره وشاوه ي هونه رى... يه كيك له و ره خنانه ي كه له «عزالدوله» ي ده يله مى ده گبرا، نه وه بوو كه بايه خى زور به موسيقازانان ده دا، «عصد الدوله» ش، هه مان ريز و خو شه ويستى بو موسيقازانان هه بوو. «فه خر نه لمه ماليك» ي وه زيرى «بهاء الدوله» ش پشتيونى له هونه رمه ندان و زانايانى وهك ئين سينا ده كرد (٤٠، ١٣٩).

مه به ست له م به سه ركرده وه ميژووييه ش نه وه بوو، كه موسيقا ي عه ربه تا پيش هاتنى ئاينى ئيسلام، برىتى بووه له سه روودگه ليكى ناوچه يى بى سه رويه ر، كه نه رخى زانستيانى نه بووه و دواتر، له سه رده مى ئيسلاميدا، هونه رمه ندانى گه لانى ژيرده سته و به تايه تيش ئيرانيان، به پله يه كى پيشكه وتووتر گه يشت، بو به فارابى له به رمه مه كانى خويدا، روكارى موسيقا ي پيش ئيسلام، به روكارى جاهليه ت ناو ده با (٤٠، ١٣٩).

ده گه ريمه وه بو باسى ناميره كانى موسيقا ي سه ره تاي هاتنى ئاينى ئيسلام و وهك وتمان له سه ره تادا ته پل، ده ف، عوود «به ربه ت» و ته نبور بوون. دواتریش وهك باسما ن كرد «شمشال» يش، لاي ئيسلام حه رام نه كراو بووه ناميرىكى وا، كه له سه ره تاسه رى هه ريمگه لى ئيسلاميدا به كار براوه (٤٠، ٩١).

ناسر خه سره ویش، له سه فنه نامه که هی خویدا که باسی «تیبی موسیقای فاتی» په کان دهکات ده لیت: موسیقا که بیان بریتی بووه له بوق، تپل، کوس، دههول، سورنای (۴۰، ۸۹). وهک نووسه ری «الأغانی» ش، دهنووسن: شمشال و ددف، لای نیسلام، لهو نامیرانه بوون، که وهک نامیری جهنگی، لای هوژ و خیله کان، به کار هیتراون (۴۰، ۸۴).

له ناوهیتانی نامیری دهفدا، ده بی نهوه بلتین که هم نامیره، پیش هاتنی تایینی زه توشتیش له زور ناوچه ی دوروبه ری ههردوو زتی دیجله و فورات دا، هه بووه. چونکه له سه رده می سومه ریدا بهم نامیره یان وتووه دوپ، یان ئادوډف که به مانای تابلو و خهت هاتووه و هه ر له زمانی «سومه ری» یشه وه گه یشته تته ناو نه که دی، که نه وان پییان وتووه دوپو، یان توپو، له وانیش هه وه تیکه ل زمانی نارامی بووه، که لای نه وان بوته دوپ و مه به سستیشیان له م و اژه یه تابلو و لاپه ره بووه. وشه ی دوپیش ورده ورده و له نه نجامی هاتوچو ی عه ره بیدا، بو سه ر زه مینی ئیرانی کون، و اژه که یان به ددف و هرگرت و مانا که یشی هه ر «تابلو و تابلو نووسین» ی گه یان دووه (۱۴، ۱۳). به لام له روژگاری نه مرودا، هم نامیره، زورتر له ناوچه کوردنشینه کاندا و به تابه تیش له مرگه رت و خانه قاکانی کوردستاندا، که لکی لی وهرده گیری (۱۴، ۱۳).

له هه مان کاتدا نه وه شمان له یاد نه چی که له ناکامی نه و شوړش و یاخی بوونانه ی کوردان، له سه ره تای هاتنی تایینی نیسلام و سالانی دواتریش، له سه رده می نه مه وی و عه باسیدا، به ریایان کرد و «لیره دا دهرغه تی به سه رکردنه وه و ناوهیتانی هه موویان نییه، که ده توانی بلتین له ژماره نایه ن» و هه ندیکیان بوونه مایه ی پیکهیتانی دهسه لاتدارییه کی کوردی له هه ندی ناوچه دا، وهک میرنشینی روادی (۲۳ - ۶۱۸ ی کوچی) له ناوچه کانی تازه ریایجان و میرنشینی شه دادیان (۳۴۰ - ۵۵۹ ی کوچی)، له گه نجه و دوین و میرنشینی سه سنه وه (۳۴۸ - ۴۷۴ ی کوچی) له دینه وهر و نه هاوهند و حه لوان و شاره زوور و میرنشینی دوسته کی (۲۷۲ - ۴۷۸ ی کوچی)، له ناوچه ی دیاره کر و میافارقین، که م و زور بوونه ته سیتبه ر و دالده بو ژبان دهنه وه نه و موسیقایه ی پیش هیرشی تایینی نیسلام، له و ناوچه ده ها بووه، که به داخه وه زانیاریمان هه ر له سه ر نه می دویان، سه باره ت به موسیقا پیگه یشته وه، «که دواتر باسی ده که یین».

ئیتر هم باره، تا هاتنی هیرشی تورکانی سه لجوقی، له دوی سالانی ۴۲۰ ی کوچی به دواوه، شه ر و به رنه نگاری تازه ی به رودوا، له سه رتاسه ری کوردستاندا دووباره بوته وه و دوی نه مانیش که دهسه لاتیان به سه ر زور ناوچه ی کوردستاندا په یدا کردووه، نه و دهسه لاتدارییه کوردییانه ش به رودوا له ناوچوون.

دوی نه مانیش، شه پولیکتی تری هیرش و په لامار، له لایه ن له شکری مه غوله کانه وه هه مدیسانه وه کوردستانی وهک زور هه ریمی تری خوړناوای ئاسیا، خسته وه ژیر داگیسرکردن و کاولکاری و له ماوه ی سی سال که متردا، واته له سالی (۱۴۴۷ تا ۱۲۵۰ ز)، تیکرای شاره ناوهدانه کانی کوردستان داگیر و کاولکران. که هم دوژمنایه تبیه ش ماوه به کی زور دریژه ی کیشا و مه غوله کان زیره کانه دوستایه تی عیسیایه کانی دوژمنی کوردیان هه لپژارد، که به هو ی کوته رقیانه وه له «سه لاهه ددینی نه یوی کورد»، به دوی توته دا ده گه ران. له به رنه وه به درپیژی هیرش و کاولکاریه کانی ته یور (۱۳۳۶ - ۱۴۰۵ ز)، که له کوردستاندا کرد بووی، کوشتار و قه لاچوبه کی بی به زه بیانه ی له کورد کرد.

ئیتر دوی مه رگی ته یوریش، که دهسه لاتی ته یوریه کان لاواز بوو، تورکانی ئاق قوینلو و قه ره قوینلو، سه ریان هه لدا و جارتیکی تریش کوردستان که وته وه به رمه ترسی نه مان و سته م و زورداریی نه مانیش، تا دروست بوونی حکومه تی سه فه وی (۱۵۰۱ ز)، دریژه ی کیشا، که سه فه ویه کانیس توانای هیورکردنه وه ی توندوتیژی نیوان ئیران و ئیمپراتوریه تی عوسمانیان نه بوو، به تاییه تی شا ئیسماعیل (۱۴۴۷ - ۱۵۲۴ ز) دامه زرتیره ی سه فه وی، هه مان ناکاری «قه ره قوینلو» ی به رامبه ر کوردان گرتیووه به ر و له به رامبه ریشیدا سوخته کانی عوسمانی و به تاییه تیش سوخته کانی «سه لیم» ی عوسمانی (۱۵۱۲ - ۱۵۲۰ ز)، به راویژی مه ولانا نه دریس به تلپسی (۱۴۵۲ - ۱۵۲۰ ز)، توانی بووی ده ست به سه ر ناوچه یه کی فراوانی کوردستاندا بگری و سه رانی کوردیشیان له ده ولته تی سه فه وی هانداوه، تا هه ریه که یان له جتی خو به وه دژی سه فه ویه کان راپه رن و ملیان بو نه دهن و له ناوچه کانی خو شیاندا دهسه لاتدارییه ک دروست بکن، که به م کاره، چه ندان میرنشینی کوردی پیکهاتووه و ئیمه ش له م کورته میژووه دا، مه به ستمان هه ر پیکهاتنی هم چند میرنشینه یه، که جاروبار، له سیبه ریاندا نارامی و حه سانه وه به شدا، پیشکه وتنی کومه لایه تی، به هه مو مه یدانه کانیه وه گه شه ی کردووه و نه دهب و هونه ریش، وهک ره نگدانه وه به کی نه و پیشکه وتنه، له ژیر بالیاندا گه شه ی کردووه، که نه و هونه ر و نه دهب و فره نگی، له و میرنشینه خو مالیاندا شوپنه واریان بو ئیستا بوته سه روه ری، به لگی نه وه شن، چونکه له باوه شی ناوچه که دا له دایکبوون، بوون و به رامه و موړکی کوردییان پیوه یه. له لایه کی تریشه وه نیشانه ی نه ون که نه گه ر دهرغه ت و مه یدانای کاریان له به رده مدا بو بره خسی، توانا و به هره ی داهیتانی گه وره ده خولقتینین. بو به نمونه ی

هه‌لکه‌وتنی مه‌لای جزیری (سه‌دهی ۱۵ی زایین) و (ئه‌حمه‌دی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷ز) و دواتریش ده‌رکه‌وتنی نالی (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز) و هاو‌ریتکانی و مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ز - ۱۸۸۲ز) و... هتد. له‌ سیتبه‌ری میرنشینه‌کانی جزیره، به‌تلیس، بابان و ئه‌رده‌لان و... هتد. به‌لگه‌ی له‌به‌رچاوی ئه‌و پیشکه‌وتنه‌ن، که‌ دیاره‌ موسیقا و گۆرانیش، یی‌ به‌پیتی گه‌شه‌کردنی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، له‌ ده‌رباری ئه‌و ده‌سه‌لاتداری و میرنشینه‌دا، گه‌شه‌یان کردووه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌ میترووییه‌ی هه‌ر دوو ده‌سه‌لاتی ئیرانی و عوسمانیدا، ده‌لێین که‌ هیچ‌ یه‌کیک له‌و دوو ده‌سه‌لاته‌، له‌ بناواندا مه‌به‌ستی پشتیوانی کردنی کورد نه‌بووه، به‌لکو‌ ویستوو‌یانه‌ به‌ هۆی کورده‌وه‌ بتوانن یه‌کتری لا‌واز بکه‌ن و له‌ هه‌مان کاتیشدا زۆرچار بووه‌ هه‌ر ئه‌م دوو ده‌سه‌لاته‌، سه‌ودایان به‌و میرنشینه‌ کردووه‌ و چه‌ند میرنشینیکیان کردووه‌ به‌ قوریانی چه‌ند ریکه‌وتنه‌مه‌یه‌کی نیوانیان، یان ئه‌و سیاسه‌ت و به‌رنامه‌یه‌ی له‌ سه‌رده‌مه‌یکدا، به‌رامبه‌ر میرنشینیکی له‌به‌ریان گرتووه، له‌ سه‌رده‌می شایه‌کی تردا پێچه‌وانه‌ بو‌تووه، که‌ نمونه‌ی ئه‌م کاره‌، له‌ دوا‌ی مردنی سو‌لتان سه‌لیم سه‌ر هه‌لده‌دا و هه‌ر یه‌کسه‌ر دوا‌ی مردنی سو‌لتان سه‌لیم، سو‌لتان سلیمان خانی قانونی کوری، چاکه‌ی بنه‌ماله‌ی مه‌ولانا ئه‌دریس له‌بیر ده‌کا و له‌گه‌لیاندا ده‌که‌و‌یتته‌ دو‌ژمنایه‌تی و سته‌مکاری و پیلان و ده‌ست تێوه‌ردان و هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی میرنشینه‌کانی کورد (۴۴، مقدمه ۱۵۲) که‌ ئیتر دوا‌ی هاتنه‌ سه‌رکاری بنه‌ماله‌ی قاجاره‌کان (۱۷۷۹ز)، سیاسه‌تی شایه‌کانی قاجاریش به‌رامبه‌ر ئه‌م میرنشینه‌کانه‌ که‌میک گۆردرا و هه‌ندی له‌و میرنشینه‌، پوووه‌ لایه‌نگیری شایه‌کانی قاجاری ره‌فتاریان کردووه.

به‌لام له‌و له‌نگه‌رانه‌دا، که‌ مه‌به‌ستما له‌لای روه‌ی روه‌وناکی ئه‌و میرنشینه‌ هه‌لو‌تسته‌ بکه‌ین، چه‌ند نمونه‌یه‌کی گه‌شه‌کردووی لایه‌نی گۆرانی و موسیقای ژیر سیتبه‌ری ئه‌و ده‌سه‌لاتدارییه‌ به‌سه‌ر ده‌که‌ینه‌وه‌، تا بزاین هه‌ریه‌که‌یان له‌ میترووی خۆیاندا، چیبیان له‌م باره‌یه‌وه‌ بو‌ جی هه‌شتووین!

له‌ سه‌رده‌می میرنشینی «دۆسته‌کی» دا، که‌ ماموستا «عه‌بدو‌له‌قیب یوسف» کتیبیکی ده‌وله‌مهن‌دی، له‌ دوو به‌رگه‌دا له‌باره‌یانه‌وه‌ نووسیوه، سه‌بارته‌ به‌ گۆرانی و موسیقای ئه‌م ده‌سه‌لاتدارییه‌ ده‌لێت: گۆرانی و موسیقا له‌ ده‌رباریاندا، له‌وه‌په‌ری بالا‌کردندا بوون. به‌تایبه‌تیش له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی «نصر الدوله» دا، گرنگیه‌کی زۆریان پێدراوه، که‌

فارقی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: ئه‌وه‌نده‌ی له‌و میرنشینه‌دا گرنگایه‌تی به‌ گۆرانی و موسیقا دراوه، له‌ هیچ‌ میرنشین و ده‌رباریکی تری دوور و نزیکه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و جو‌ره‌ نه‌بووه. دوا‌ی «نصر الدوله» ش، میر سه‌عه‌د هه‌مان گرنگیه‌ی به‌ گۆرانی و موسیقا داوه، که‌ ناو‌راو له‌و سه‌فه‌ره‌یدا بو‌هه‌تاخ، گۆرانیبێژان و موسیقاژه‌نانه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا بردووه. ئه‌م رێزه، له‌لایه‌ن قازی حسین کوری سلحه‌ی مالکیه‌ی گه‌وره‌ی قازییه‌کانی ده‌وله‌تیشه‌وه‌ «که‌ قازی فارقین و دیاره‌کری پایته‌خت بووه» هه‌روا بووه. که‌ به‌داخه‌وه‌ شتیکی ده‌رباره‌ی موسیقا و گۆرانییه‌کانی ئه‌م میرنشینه‌ نازانری، به‌لام ماموستا عه‌بدو‌له‌قیب یوسف گومانی ئه‌وه‌ ده‌کات چیرۆکی زه‌مبیل فرۆش و چیرۆکی ژن هه‌ینانی میر ئه‌حمه‌د، له‌ ناو‌اره‌بیدا، مۆرکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان پێوه‌ بێت (۲۳۶ - ۲۳۸).

ئه‌و ئامیتره‌ موسیقاییه‌ی له‌و میرنشینه‌دا به‌کار براون، ئه‌مانه‌ بوون: عود، ته‌نبور، قانون، شمشال،... هتد.

خاوه‌نی شه‌رفنامه (شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی ۱۵۴۳-۱۶۰۳-۱۶۰۴ز) ش، مه‌یدانی موسیقا و گۆرانی به‌جۆلی به‌جی نه‌هه‌شتوووه‌ و هه‌یمایه‌کی راگوزارییه‌ی بو‌ کردووه.

سه‌بارته‌ به‌و ئاهه‌نگی میواندارییه‌ی که‌: میر خه‌لیل کوری میر سلیمانی حاکمی حه‌سه‌نکیفا بو‌ خوشکه‌گه‌ی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی ساز کردبوو، له‌ کاتیکیا که‌ به‌و‌پیدا تێپه‌ر بووه، له‌ زیاره‌تی حه‌جدا، شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی خۆی له‌گه‌ل ئاماده‌ بووه‌کاندا بووه، ده‌لێت: گۆرانیبێژی زۆر ده‌نگخۆش ئاماده‌ بوون، که‌ زۆر شاره‌زای هونه‌ری نا‌واز بوون، موسیقاژه‌نه‌کانیش له‌ عوودژه‌ندندا زۆر لێزان بوون، کۆره‌که‌یان سه‌رسام کردبوو (۱۷۷، ۹).

له‌ جیگه‌یه‌کی تریشدا، له‌ وه‌سفی بایسنقردا، که‌ دووه‌مین میری برتک بووه‌ له‌ ناوچه‌ی ده‌رسیم، ده‌لێت: «له‌ پال ئه‌و هه‌موو توانا زانستیانه‌یه‌ی و کار و فرمانه‌ زۆر و ژیرییه‌ی، له‌ چاو تیکرای میرانی کوردستان و سه‌رکرده‌کانی ئیستایاندا، که‌چی شاره‌زاییه‌کی چاکیشی له‌ موسیقادا هه‌یه» (۹، ۱۹۱). له‌ باسی میهره‌جانیکیشدا، که‌ له‌ قه‌لا‌ی به‌دلیسدا ساز دراوه، وه‌سفی به‌شی موسیقای میهره‌جانه‌که‌ ده‌کات و ده‌لێت: «گۆرانیبێژانی له‌ نا‌واز و ئاهه‌نگدا و موسیقاژه‌نی خاوه‌ن نا‌وازی به‌ سو‌ز و ده‌نگ دلگیر، به‌ تار و لێزان له‌ به‌رنامه‌ی کوردی و له‌سه‌ر بنچینه‌ی عه‌ره‌بی و رپبازی فارسی و یاسای عه‌جه‌می، که‌ ده‌ستیان به‌ چالاکی نواندن کرد، کارتیکیان کرد، گه‌شکه‌ و شادییان گه‌یاند» (۹، ۲۳).